

Societatea Creditul Minier-Rafinăria Petrobrazii, 100 de ani de istorie

La Muzeul Petrolului din Ploiești, secție a Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, în data de 12 decembrie 2019 a avut loc vernisajul expoziției "Tradiție în industria de rafinare: Societatea Creditul Minier-Rafinăria Petrobrazii 1919-1934-2019", eveniment sponsorizat de OMV Petrom.

Manifestarea a debutat cu un moment artistic susținut de elevii ai Colegiului de Artă "Carmen Sylva" Ploiești, într-o atmosferă de distinsă sărbătoare. Deschiderea oficială a fost moderată de prof. dr. Emilia Iancu, manager-director general al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, care a prezentat o sinteză a tradiției de rafinare a petrolului în România, reliefând evoluția în timp a rafinării Creditul Minier, astăzi Petrobrazii. Au luat cuvântul Rodica Paraschiv- deputat, Fabioara Ionescu- administrator public al județului Prahova, Cătălin Minculescu – director procesele afacerii Rafinăria Petrobrazii, Mihail Minescu – prorector Universitatea Petrol-Gaze, Constantin Stere – director Direcția pentru Cultură Prahova - Ministerul Culturii, prof. dr. Gheorghe Calcan, dr.ing. Gheorghe Stănescu - participant cu exponate din colecția proprie la

eveniment, Alexandra Petre – director promovare Camera de Comerț și Industrie Prahova, Ryszard Rabski – președintele Fundației Muzeului Petrolului din Bobrka. Printre invitați s-au numărat Stelorian Voicu - șef serviciu contracte Rafinăria Petrobrazii, Cătălin Niță - director

executiv Federația Patronală Petrol și Gaze, organizație care a susținut realizarea evenimentului, Aurelian Ioniță - director Agenția Prahova a BNR, Monica Iliescu - șef departament management integrat Petrostar, numeroși specialiști din domeniul petrolului, profesori, elevi și stu-

denți, o delegație poloneză din partea Muzeului Petrolului din Bobrka și a fundației care îi sprijină activitatea, formată din Ryszard Rabski – președintele fundației și membrii fundației, Janusz Pudlo și Ryszard Cygan, Jan Sep- membru al Comisiei Istorice, de la Muzeul Petrolului Bobrka.

Expoziția organizată în sala de expoziții temporare a Muzeului Petrolului, cuprinde panouri informative și vitrine cu obiecte tridimensionale reprezentative, care marchează evenimente importante pentru istoria industriei de rafinare din țara noastră: 100 de ani de la înființarea Societății Creditul Minier și 85 de ani de la înființarea Rafinării Creditul Minier, în prezent Petrobrazii.

Societatea Creditul Minier a luat ființă în data de 2 mai 1919, cu un capital nominal de 5 milioane de lei, una dintre cele mai mari companii petroliere din România interbelică, prima de acest fel cu un capital integral românesc, constituită la inițiativa inginerilor de specialitate din țară. Pentru prelucrarea petrolului obținut, societatea a decis construirea unei rafinării

pe terenul din proprietatea sa din Brazilii de Sus, în vecinătatea stației de cale ferată Brazi și în apropiere de Ploiești, care a fost inaugurată la 17 iunie 1934. Distrusă în proporție de 75% în al Doilea Război Mondial, rafinăria a fost reconstruită și reconfigurată de-a lungul anilor. La naționalizarea din 1948 și-a schimbat denumirea în Rafinăria 7, iar în anul 1956 a primit numele de Rafinăria Brazi. A traversat perioada comunistă și tranziția spre capitalism după 1989, continuând să funcționeze. În aprilie 1991, Combinatul Petrochimic Brazi a devenit societate pe acțiuni, sub denumirea de Petrobrazii SA. Din anul 1997 devine cea mai mare dintre sucursalele Societății Naționale a Petrolului Petrom SA din București. În decembrie 2004, OMV AG achiziționează 52% din Petrom, iar compania începe un proces complex de restructurare și modernizare, care s-a reflectat inclusiv la nivelul rafinării Petrobrazii. Cu o capacitate anuală de rafinare de 4,5 mil tone de țiței, Petrobrazii reprezintă una dintre cele mai importante rafinării din țară.

Roxana Manolache

Simpozionul Natura și Omul la a XXX-a ediție

În zilele de 17-19 Octombrie 2019, Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a găzduit cea de-a XXX-a ediție a Simpozionului Național Interdisciplinar Natura și Omul; tema ediției – „*Omul și provocările societății postmoderne*” – reflectă preocupările „muzeului-școală” ploieștean pentru înțelegerea condiției umane contemporane, prin îngemănarea mai multor discipline academice (antropologia, ecologia, muzeologia), într-o pledoarie pentru „perenitatea” resurselor naturii. Numărul de ediții la care Simpozionul a ajuns este prin sine o mărturie a consecvenței specialiștilor muzeului prahovean, în primul rând a managerului acestei instituții – Prof. Dr. Emilia Iancu – în a fi asigurat continuitate și conținut unei manifestări ce-și afirmă astfel, an de an, propria tradiție. Evenimentul a fost susținut prin participarea mai multor invitați din țară și din străinătate, printre care Acad. Constantin Bălăceanu Stolnici, Prof. Françoise Rovillé-Sausse (Muzeul de Istorie Naturală din Paris), Caroline Juler (scriitor, Țara Galilor), Dr. Cristiana Glavce (Institutul de Antropologie al Academiei Române), Dr. Iolanda Vasile (Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române), Dr. Ecaterina Balica (Institutul de Sociologie al Academiei Române), ș.a. Deschiderea multidisciplinară și totodată convergența abordărilor științifice a poziționării omului „postmodern” în raport cu mediul natural, au constituit prioritățile tematice ale Comitetului de organizare a Simpozionului, format din Adina Baci (Institutul de Antropologie din București), Dragoș Grigorescu și Roxana Manolache (Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova).

Simpozionul a fost inaugurat

în Sala de Conferințe a Palatului Culturii din Ploiești. Cu acest prilej, evocări ale edițiilor anterioare ale Simpozionului, ale „cristalizării” acestuia în conștiința publicului românesc interesat de interrelația om – natură, au fost făcute de Prof. Dr. Emilia Iancu, Prof. Dr. Alexandru Ispas (director al Institutului Rainer), Dr. Cristiana Glavce și Acad. Constantin Bălăceanu Stolnici. Aceste alocuțiuni au reiterat peste timp conlucrarea statornică dintre Muzeul Județean de Științele Naturii din Ploiești și Institutul de Antropologie „Francisc Rainer” din București, exprimând totodată potențialul pe care acest parteneriat instituțional îl are și de acum înainte pentru noile generații de cercetători și muzeografi. Sesiunea inaugurală a fost completată prin vernisajul expoziției „*Pe urmele malacologului „Alexandru V Grossu*”, pregătită și prezentată de muzeograf Corina Mihai.

Lucrările Simpozionului au avut drept cadru de desfășurare două secțiuni teoretice, și anume (I) „Antropologie, ecologie culturală și muzeologie”, și (II) „Resursele naturale ca moștenire perenă”. Ambele secțiuni au ilustrat din plin diversitatea gestionării umane a mediului înconjurător și interdependența celor două „coordonate” existențiale ale naturii și culturii. Dintre temele expuse, amintim aici, din programul primei secțiuni, atitudinea publică față de schimbările climatice în Țara Galilor (C. Juler), bilanțul „consumului durabil” în Franța (F. Rovillé-Sausse), problematica nutriției în România și Germania (V. Marinescu, S. Rodat), „mediteranizarea” dietei la adolescenții din România (I. Ervin), valorificarea ecologică a Lacului Văcărești din București (I. Vasile), animalele sălbatice (urșii bruni) și siguranța publică în România (E. Balica), colecția Profesorului Alexandru V. Grossu în Muzeul Județean de Științele Naturii din Ploiești (C. Mihai, R. Ogrezeanu), colecția de artropode a muzeului din Ploiești (E. Șerban), ș.a.

Cea de-a doua secțiune a găzduit comunicări despre contribuția societății olandeze „Ozinga și fiii” la dezvoltarea industriei petoliere din România (M. Vupescu), începuturile rafinării „Creditul Miner-Brazi” (G. Drăghiceanu), exploatarea de sare de la Slănic Prahova (M. Banu) și Muzeul Florilor de Mină de la Cheia (R. Vasile Radu).

Simpozionul a continuat prin vizitarea de către invitați și organizatori a celor două secții muzeale de la Cheia: Muzeul Flori de Mină și Muzeul de Antropologie „Francisc I. Rainer”. Invitații au acordat o atenție deosebită celor 170 de piese ale colecției florilor de mină, precum și personalității și operei științifice a anatomistului și bio-antropologului Francisc Rainer, la nivelul documentelor de arhivă și fotografiilor aflate în custodia Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova. În contextul aceleiași „aplicații de teren”, la Centrul de documentare ecologică și antropologică de la Cheia a fost lansată lucrarea „*Oierii din Carpați și drumurile lor de transumanță. Evocări ale sătenilor de la Tilișca, Poiana Sibiului și Cheia (autor: Marin Constantin)*”, publicată de Editura Bioedit a Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova; lansarea a fost urmată de o dezbatere publică, cu participarea invitaților, asupra problematicii transumanței în România.

Cea de-a XXX-a ediție a Simpozionului Național Interdisciplinar Natura și Omul s-a bucurat de o vie apreciere din partea invitaților participanți, mai cu seamă în ceea ce privește profesionalismul și entuziasmul cu care angajații Muzeului Județean Prahova reușesc să administreze și să aducă în atenția publică universul tematic atât de variat și, în același timp, coerent al științelor naturii, cu reprezentarea obiectivă a locului pe care oamenii îl ocupă în cadrul acestuia. Pornind de la experiența reușită a acestei ediții, Simpozionul deschide perspective generoase pentru anii ce vin, atât la nivelul colaborării academice dintre specialiștii participanți la sesiunea actuală, cât mai ales între aceștia și studenții pentru care Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a devenit deja un reper al formării lor profesionale, cum ar fi studenții în etnologie de la Universitatea de Petrol-Gaze din Ploiești și cei de la Facultatea de Litere a Universității din București. Amenajarea Centrului de documentare ecologică și antropologică de la Cheia răspunde în cel mai înalt grad acestui deziderat.

Marin Constantin

Povestea unui vis: Grădina Botanică Bucov

Interviu cu prof.dr. Emilia Iancu, manager al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova

-Aveți în cadrul Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova o secție aparte, un muzeu viu putem să spunem, este vorba de Grădina Botanică Bucov. Cu ce surprize ne așteaptă în viitor?

-Avem încă multe lucruri de făcut și v-am aștepta cu foarte multe surprize, dacă am avea fondurile necesare să realizăm tot ce dorim. Conform studiului de fezabilitate, cele 5 hectare din prima etapă au fost realizate aproape în totalitate și puteți admira plantele ornamentale organizate în diverse secțiuni, precum Grădina Engleză, Grădina Italiană, Grădina Franceză și o zonă alpină, iazul cu pești exotici și fântâna artizană. Pentru că anul trecut au fost probleme în ceea ce privește personalul muncitor în domeniul construcțiilor, nu am avut participanți la licitație pentru realizarea podului care să asigure intrarea în grădină a mașinilor de mare tonaj pentru construcțiile viitoare. De asemenea, construcția grupului sanitar și cea a unui puț de apă din a doua jumătate a grădinii necesare pentru celelalte 5 hectare pe care le avem de amenajat, nu au putut

fi realizate, am returnat banii alocați și așa insuficienți și nu știm dacă vom mai obține fonduri pentru realizarea lor.

În viitor se vor realiza construcții destul de multe, față de partea de spectacol verde de la început. Avem de făcut un lac, un pod peste el, un amfiteatru și încă o seră de producție, de amenajat grădini din zona asiatică, care ar putea fi puncte de atracție pentru grădina botanică. Poate că vor fi realizate în timp, știind că un om le-a visat într-o zi.

-Și pentru că a fost un vis al dumneavoastră, devenit parțial realitate, ne puteți spune cum a început acest proiect?

-A durat mult până am reușit, dar mi-am dorit... Când lucram în învățământ, făceam foarte multe expediții cu copiii, să învățăm cum să trăim și să ne descurcăm în natură, să o studiem. Întâi am cercetat pădurea, după aceea am descoperit delta, unde se forma viața continuu. Copiii mei erau și ei mici pe atunci și s-au împrietenit cu niște copii din Germania, care la un moment dat ne-au trimis o scrisoare în care spuneau, foarte supărați: "oamenii voștri taie copaci vii și

fac focul cu ei!" Mi-am dat seama că pentru ei era ca și cum ai fi omorât orice altă viețuitoare care trăia, respira. De atunci am hotărât că voi face o grădină botanică, ca toată lumea să conștientizeze că plantele sunt vii.

Prin 1990, când se putea circula liber în afara granițelor și puteam să sperăm, să visăm, am început să vorbesc despre asta. Un fost învățător, primar la Galați, a făcut o grădină botanică în groapa de gunoi a orașului. M-am dus și l-am felicitat atunci, acum nu mai trăiește, dar munca lui a rămas și a înseamnă mult pentru noi. Timp de 20 de ani m-am dus în audiență la toți primarii, dacă Galațiul a reușit, puteam și noi, așa am gândit eu. Pe timpul domnului vicepreședinte Dumitru Țaporea am fost chemată, se luase terenul acesta de la Bucov și nu se știa ce să se facă acolo. Domnul Mircea Cosma, președintele de atunci al Consiliului Județean Prahova m-a primit și am venit repede cu propunerea de grădină botanică. S-au alocat 15 hectare pentru proiect, așa a început această aventură. Terenul era nepotrivit, mult pietriș și nisip, m-am luptat 5 ani cu buruienile de acolo. S-a făcut inițial un gard care și acum e în picioare, pentru că imediat am pus paznici, cu ei m-am ajutat, am reușit să mențin terenul și să realizez sol fertil. Pomii plantați trebuiau udați, am încercat să fac un puț dar nu am găsit apă. În primul an au murit 90% din arbori, dar în contract eu am prevăzut ca ceea ce se plantează să fie viu după doi ani, așa că firma

contractoare a plantat de trei ori acești arbori. Treptat, cu multă muncă, am realizat ceea ce vedeți acum.

-Pe terenul grădinii botanice se află acum o clădire nouă, ce destinație are?

-Construcția a fost calculată la o anumită valoare, care nu mai corespundea acum. Am modificat proiectul în așa fel încât clădirea să deservească mai multe funcții decât fusese gândită, dar să ne și încadrăm în banii alocați. Clădirea are un spațiu pentru plante exotice, o sală destinată lecțiilor, conferințelor și alte evenimente, grupuri sanitare. Am fă-

cut un mic birou și un micro-laborator pentru studii și cercetare, avem un spațiu spre exterior pentru cactuși, care au nevoie de căldură, dar nu direct de soare. Este singura clădire pe care am reușit s-o facem până acum și în primăvară va fi dată în folosință, avem aparatură pentru asigurarea unui bun climat. Este o seră medie, dar complexă, de care aveam mare nevoie, pentru că nu știu când și cum se va putea merge mai departe.

-Vă dorim să aveți resursele necesare și să reușiți să vă îndepliniți visul până la capăt.

Roxana Manolache

Noi proiecte de cercetare antropologică în agenda muzeală

În cadrul dezvoltării portofoliului de cercetare antropologică, Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a participat, în calitate de partener instituțional, la elaborarea proiectului "Musulmani în România: Migrare, Integrare, Tradiții", alături de Universitatea din București, Universitatea din Oslo și Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Proiectul își propune să studieze evoluția comunității de musulmani din România în perioada dinaintea și după anul 1989. Populația de orientare musulmană din țara noastră a avut un statut privilegiat față de alte comunități religioase.

România este un caz destul de special în Europa, când vine vorba de populația sa musulmană. Prezența lor stărnește re-

lativ puține controverse. Spre deosebire de celelalte minorități etnice și religioase, musulmanii au fost tratați în mod favorabil în secolul XX. Într-o țară est europeană cu o majoritate creștin-ortodoxă, suprimarea, asimilarea sau expulzarea musulmanilor nu a avut loc niciodată. Prin musulmani înțelegem atât vechile comunități musulmane din România (tătari, turci și romi Horahane-musulmani din Dobrogea), cât și „studenții arabi” care au venit în timpul regimului lui Ceaușescu și antreprenorii din Orientul Mijlociu care au deschis cu succes afaceri, după căderea regimului comunist. Toți aceștia par să fi fost relativ ușor integrați în societatea românească. Nici măcar valul de refugiați recenți nu pare

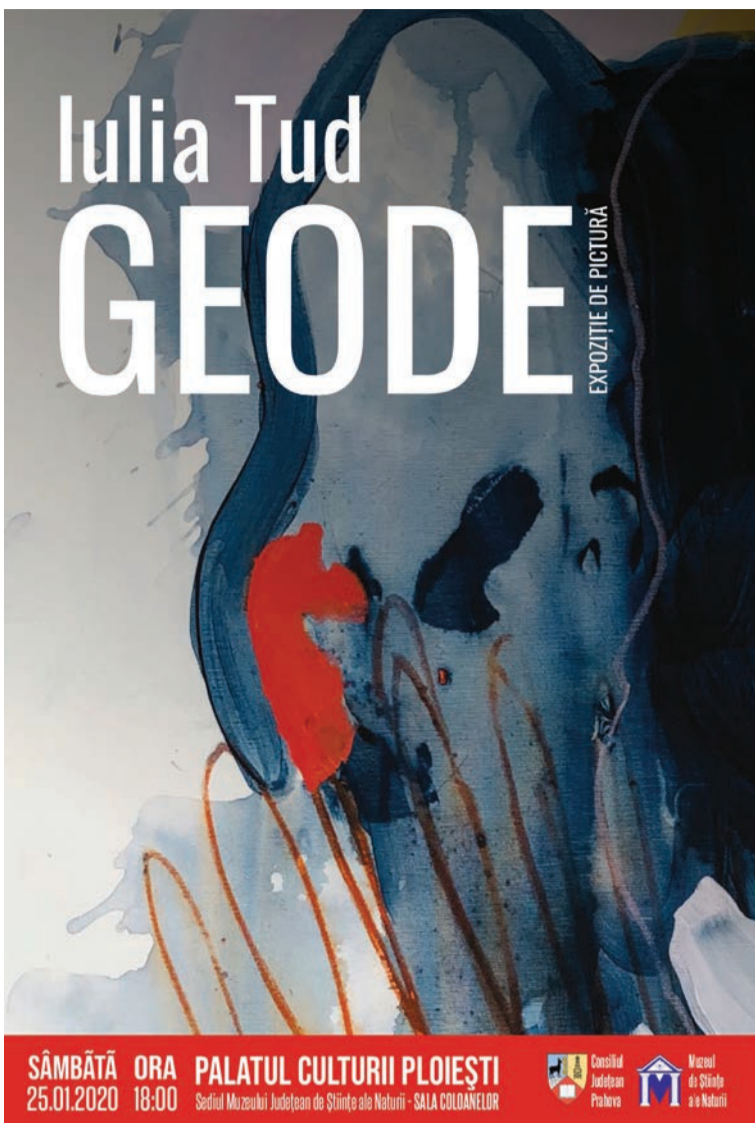
să fi devenit așa controversat ca în multe alte țări europene, unde există curente anti-islamice, rasiste și retorica xenofobă stabilește adesea agenda politică. Toate acestea fac din societatea românească un loc interesant pentru studiul musulmanilor, o categorie extrem de eterogenă care a fost trecută cu vederea în cercetările anterioare despre România, la nivel național și internațional.

Proiectul propus va realiza analize etnografice non-normative, conduse empiric, a musulmanilor din România, încă din anii '70 când au sosit masiv studenți din lumea musulmană, din România lui Ceaușescu până azi - cu anchetă asupra juxtapunerii vechiului față de nou în comunități/identități sociale. Se vor

studia diferitele moduri prin care musulmanii auto-definiți au fost integrați și cum se bazează ei pe diverse resurse culturale aparținând culturii islamice.

Cercetarea empirică aprofundată asupra musulmanilor din sud-estul Europei este un domeniu insuficient cercetat, la fel impactul dintre musulmani și societatea și religia românească în context internațional. Axele de cercetare vor fi: migrație, integrare și tradiție. Vor avea loc cercetări de teren antropologice pe termen lung în București, Prahova și Dobrogea. Proiectul va începe de îndată ce se va obține finanțarea necesară din partea fondurilor europene destinate acestui tip de cercetare.

Dragoș Grigorescu

Ghicitorile naturii

Muzeograf Raluca Marinescu

“Veșnic certăreată și gălăgioasă!
Așa îmi spune o surată.
E invidioasă!
Sunt o pasăre deșteaptă, frumoasă
și curată.
E adevărat, mănânc pui și ouă,
Dar nu multe, doar unul-două.
Toamna, îngrop ghinde
Ca să am provizii pentru iarna grea,
Dar...cam uit pe unde
Și uite așa
Crește un stejar
Fără de ajutor de grădinar.”

(ȚIȚĂ)

“Ca neaua argintie
Ce cade prin pustie
E haina mea cea groasă
Și foarte călduroasă.
Coadă, când pe munți e ger
O folosesc ca pe un guler.
Animale de tot felul eu urmăresc
Pentru că din carnea lor mă hrănesc,
Acolo, printre stâncile reci și dure
Din munții Asiei, bogați în turme.”

(LEOPARDUL-ZĂPEZILOR)

Centru cultural-ecologic în dezvoltare la Cheia

În cadrul primei ediții a Concursului de Proiecte Sociale și Culturale din cadrul PJSC “Lukoil” desfășurat anul trecut pe teritoriul României, Rafinăria Petrotel-Lukoil din Ploiești a acordat Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova premiul pentru proiectul “Centrul cultural privind impactul antropocentric asupra naturii și educație ecologică, Cheia”, la Secțiunea spiritualitate și cultură. În cadrul festivității de premiere, diploma a fost înmănată doamnei prof. dr. Emilia Iancu, manager –director general al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, de către domnul Aleksei Kovalenko, pre-

ședinte al directoratului – director general executiv al Rafinăriei Petrotel-Lukoil.

Proiectul este de o deosebită importanță pentru stațiunea turistică Cheia, deoarece singurele obiective culturale ale zonei sunt cele două secții muzeale, Muzeul Flori de Mină și Muzeul de Antropologie „Francisc I. Rainer”, iar activitatea culturală și ecologică este desfășurată prin implicarea colectivului de specialiști ai muzeului. Perioada de implementare a proiectului este noiembrie 2019 – septembrie 2020, timp în care se vor desfășura activități specifice de educație ecologică o-

rientate către profesori, elevi, studenți, turiști, localnici, programe în aer liber și activități de teren. Centrul va funcționa la etajul Muzeului Flori de Mină, într-un spațiu care permite desfășurarea corespunzătoare a întâlnirilor de acest gen. Prin intermediul workshop-urilor organizate sunt aduse în atenția publicului țintă oportunitățile de dezvoltare culturală și turistică a zonei prin turism ecologic, etno-turism, turism religios, pentru a fi conștienți de patrimoniul natural și cultural al zonei. În urma atelierelor de educație ecologică se urmărește dezvoltarea nivelului de cunoaștere

și implicare a tuturor factorilor responsabili, într-un parteneriat axat pe ocrotirea mediului în primul rând. Pe de altă parte, prin activitățile proiectului zona va beneficia de cartografiere ecologică pentru a cunoaște nu numai potențialul ecologic al zonei, ci și patrimoniul cultural imaterial, tradițiile și obiceiurile. Acest proiect contribuie la administrarea culturală și științifică a zonei, în favoarea unui impact antropocentric cât mai armonios cu peisajul local, misiune înțeleasă, apreciată și susținută de Rafinăria Petrotel-Lukoil, care sponsorizează acest demers.

Roxana Manolache

FARMACIA VERDE Cimbrul (Thymus vulgaris)

muzeograf Daniela Ursu

Cimbrul, subarbust cu formă de tufă globuloasă, este o specie originară din peninsula Iberică, sudul Franței, Italiei și Greciei, fiind cultivat din Antichitate ca plantă medicinală, iar mai târziu și pentru condimentarea mâncărilor. Crește spontan pe rocări cu expoziție sudică. Tijele florale sunt recoltate pentru a fi folosite la fabricarea medicamentelor, sau ca și condiment. Aceste organe ale plantei conțin un ulei eteric (peste 3%) format din timol, carvacrol și compuși oxigenați (cineol).

În alimentație, frunzele și florile sunt folosite la aromatizarea mâncărilor și a murăturilor.

În bioterapie, cimbrul este folosit în tratarea bolilor căilor respiratorii superioare, în calmarea spasmelor bronhice. Totodată facilitează expectorația de mucus, având și efect antiseptic. Se poate folosi sub formă de infuzie (ceai infuzat) de 3 ori pe zi, în cazuri de emfizem pulmonar sau astm, de către persoane care nu utilizează tratamente alopatice pentru aceste boli.

În cosmetică, se folosește pentru tratarea și înfrumusețarea tenurilor grase.

Cimbrul este o specie meliferă, contribuind la întreținerea și dezvoltarea familiilor de albine.

